

SEYDİ İSLAMOĞLU

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazartesi, 27 Eylül 2010 17:31 -

SEYDİ İSLAMOĞLU

Darbeler hizmetleri hiç engelleyemedi.Fakat memlekete çok zararı oldu.

**Kendinizi tanıtır mısınız?*

1938 Adıyaman/Besni doğumluyum.Demircilikle uğraşmaktayım.

**Risale-i Nuru nasıl,nerede ve kimin vesilesiyle tanıdınız?*

Risale-i Nurları tanımama bir rüya vesile oldu.Şöyleki;

1956 yılında evde yatıyorum.Uykuyla uyanıklık hali yani yakaza halinde iken,birde baktım ki batı tarafından güneşten daha büyük bir yıldız doğuya yani Urfanın üzerine doğru kaydı ve büyük bir patlamayla patladı.O patlamadan sonra binlerce yıldız etrafa dağıldı.

Sabah uyandığımda berbere vardım,bir adam traş oluyordu.Bu arada bir rüya tabir ediyordu.Birden aklıma gece gördüğüm rüya geldi.

Rüyayı kendisine anlattığımda şöyle yorumladı;

Batı tarafından büyük bir alim kalkıp Urfaya gelecek ve orada vefat edecek. Talebeleri de belki binlerce katı onun yerini dolduracak şekilde etrafa yayılacaklar.Bir iken on bin olacak.

Ben şaşırdım.Allah Allah bu kimmiş yahu dedim.Acaba bu alim kim talebeleri kim,diye taaccübde bulundum.Öyle geçti.

-Ben askere gittim.Askerde Mevlüt Bayrak diye Samsunlu bir arkadaşım vardı.Onunla beraberken eşyalarımız arandı.Onun bavulundan Gençlik Rehberi adında bir kitap çıktı.Binbaşı dedi ki;Eğer ben bunu mahkemeye verirsem askerliğin yanar..dikkat et,bunu hemen kaybet,görmemiş olayım,dedi.

Ben şaşkınlıkla,Allah Allah bu kimin kitabı ki,dedim..içime bir şüphe düştü.Nasıl mahkemeye verince askerliği yanıyormuş?

Terhis olup Besni-ye geldim.

Kur'an Kursu açan Abuzer Demir'in kursuna kayıt yaptırdım.Kur'an okuyordum.Bir gün hocaya sordum ki;

Hocam,Said Nursi hakkında ne biliyorsunuz?

Beni ilçede bulunan tarikat ehlerinden zannedince,kısaca üstü örtülü bir cevap verdi.

Bir iki sene sonra Besniye Ömer Pektaş diye,-şimdi Ankaradadır-biri geldi.Kendisiyle tanıştık.Hal hatırdan sonra namazlı niyazlı olan bu kişi Said Nursi'den övgüyle bahsetti.

-Bir gün çarşıda kendisiyle karşılaştığımızda çiğ köfte yapacaklarını söyleyerek bizi evine davet etti.Kendisi bekârdı.Yemeği yedikten sonra biraz da kitap okuyalım diyerek kitaptan;-Ales sevri vel hut- bahsini okudu.İlk dinlediğim ders oydu.

Bende çocukluğumda –Ahmedi Mürşid-diye bir kitap okumuştum.Onda dünyanın durumu hakkında;balığın su üzerinde,öküzün balık üzerinde,dünyanın onun iki boynuzu arasında üstünde durduğu şeklinde bir yorum okumuştum.

Ben okula hiç gitmedim.Sadece Kur'an Kursuna devam ettim.

Bazen öğrenciler bana bunu isbat etmemi söylüyorlardı.Ben de bilmediğimden susuyordum.Çünkü fennin anlattıklarıyla bu cümle birbiriyle çatışıyordu.

Bende bu dersi dinlediğim esnada birden,-Keşke o öğrenciler gelse de,onlara bir cevap versem,diyordum.Çünkü cevabı öğrenmişim.

Ders bittikten sonra kitabı masanın üzerine koydu.Sürekli bir boşluk anı kollayarak, keşke kimse görmeden kalkıp bu kitabın ne kitabı olduğunu öğrensem, diyordum. Kitap masaya ters tarafına konulmuştu.Çok sıkılgan olmama rağmen bir boşluk anından istifade ederek kitabı çevirdiğimde üzerinde –Lem'alar- yazılı olduğunu gördüm.Hemen yerine indirdim.Daha sonra dağıldık.

SEYDİ İSLAMOĞLU

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazartesi, 27 Eylül 2010 17:31 -

O akşam evde uyuduğumda bir rüya gördüm.İki odalı bir evdeyiz.Ortada bir kapı var,ders yapıyordu.Aynen Ömer-in evindeki ders gibiydi.Ders bitti ve ben ayağa kalktım.

-Ben hastayım,dedim.

Önden birisi kalktı,Ben Doktor Sadullah Nutku-yum,dedi.Gel seni muayene edeyim.

Gittim,soyundum,fanilyan kalsın,dedi.

Güzel bir muayene yaptı ve bir reçete yazarak bana;

-Eğer bu reçeteyi kullanırsan,iyi olursun,hiçbir şeyin kalmaz,dedi.

Ben reçeteyi elime alıp baktım,reçetede Mektubat,Lem'alar yazıyordu.

Bu da ney dedim..uyandım.

Aradan beş on gün geçti.Ömer bey bize,Haydi Adıyamana gidiyoruz,dedi.

Ne yapacağız,dediğimizde,

Abilerle tanışırız,dedi.

Olur,dedik.

SEYDİ İSLAMOĞLU

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazartesi, 27 Eylül 2010 17:31 -

Bir cip tuttuk,1967 yıllarıydı.Sıratuttaki Mahmut abinin dershanesine vardık.Ömer bey kapıyı çaldı.Bir talebe çıktı.

Ben dedim ki,bu herhalde evin oğlu acaba kadında var mı,diye çekindim.Bir baktım iki-üç kişi daha var ve baktım herkes giriyor,bende girdim.

Mahmut abi bize ders yaptı.

Dersten sonra,-Bu kitaptan var mı,dedim.

Var,dedi.

Gece saat 12 idi.Oradan bir talebe çağırdı,-Bunu Emin Akbaş-a götür,istediği kitapları versin-dedi.

Orası da ayrıncı pazarının orasıymış,gece gittik.Emin Akbaşı çağırdık,geldi bize dükkanı açtı,içeriye girdik.Bir kanepeyi kaldırdı ve sadece iki kitap kalmış dedi. Bunlarda Rüyamda gördüğüm Mektubat ve Lem'alar idi.Biri 25 diğeri 35 lira idi.

Yalnız,dikkat et,dedi.Yolda arama falan olmasın.

Bende kitapları gömleğimin altına koyup sakladım.Arama olmamıştı.

Böylece o zamandan beri Risale-i Nurları tanımış oldum.

SEYDİ İSLAMOĞLU

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazartesi, 27 Eylül 2010 17:31 -

Hacı Mahmut abinin de çok emeği oldu bize.

Aradan geçen birkaç yıl sonra bana soruyorlardı;-Sende mi nurcusun?

Ben de 'hayır'diyordum.

Neden dediklerinde ise;'Ben onlara layık değilim ki,onlar pırlanta gibi adamlar,ben kim onlar kim'diyordum.

Bunun üzerine bir gün bir rüya gördüm.Sakallı bir adam geldi,dedi ki;Bir adam hacca gitse ve gelse,hacı olsa,o da ben hacı değilim dese,ne olur?dedi.

Bende;-Hacı olmaz,hacılıktan çıkar,dedim.

Peki bir Müslüman,Müslüman değilim,dese ne olur?

İslâmdan çıkar,kâfir olur,dedim.

Sen de nurcu değilim diyorsun,ona buna söylüyorsun,kardeşim sen nurcusun,dedi.Bir daha böyle şey söyleme.

Ben uyanarak Allaha hamd ettim.

Allah bu cemaatin içinden ayırmasın..bunların içinde ruhumu alsın.

-1958-de İstanbulda Levazım şöförü idim.Eratı hastaneye götürüyordum.Arkadaşlar gazete isterlerdi.O zamanda Allahtan ve peygamberden bahseden gazete yoktu. Gazeteler Bediüzzaman aleyhinde manşet atarlardı.Konyanın Hadım köyünde 35 nurcu ayin yaparken yakalandı.Bu menfi yayınlarını sürdürüyorlardı.

Bu durum hayretimi çekerken,bir yandan da beni araştırmaya sevk ediyordu.Bunlar kim deyip öğrenmeye başlıyordum.

-Birde Yeni Asya gazetesi kurulup matbaa alma durumunda İhsan Atasoy ve Ali Demirel Besniye de geldiler.Umduklarından fazla para burada topladılar.

****Risale-i Nur size ne kazandırdı?Hayatınızda ne gibi değişiklik oldu?***

Namazlarımda daha ciddi oldum.Dinime daha iyi sarıldım.Abilerle sürekli irtibat halinde oldum.

Bekir Berk Abi Mahmut abinin mahkemesine geldiğinde ordaydık.

****Risale-i Nurla alakalı unutmadığınız bir hadiseyi anlatır mısınız?***

1978-de İspartaya gitmek üzere otobüs tutulmuştu.Bizi de çağırdılar.Otobüse binmek üzere iken Mahmut abi beni çağırdı.Bana dedi ki;Bak,İspartaya gidiyorsun,Üstadın kabrini ziyaret etmeden gelme.

Ben dedim ki;Abi İspartanın neresinde,ben bilmiyorum ki.

Sen oraya varınca sana gösteren olur,dedi.

Mevlidi dinledikten sonra telaşlanmaya başladım.İlk defa gelmiştim.Dursun Kutlu abi gelerek,bana gel,dedi.Biz Üstadın kabrini ziyarete gidiyoruz.

Berberer gittik.Hastahanenin karşısında,kabristana girişte sağda idi.

Üstadın kabri bu,dedi.Böylece ziyaret etmiş olduk.

-5-Mart-1980-de Besni genelinde bir arama yapıldı.Benim kitaplarımı da aldılar.Beni sıkıyönetime götürdüler,bir gün yattık.Orada bulunanlar bana 'seni 163'den,'bizi de 141-142.maddeden sorgulayacaklar'diyorlardı..Onlar solcu idi.Orada da namazımı rahatlıkla kıydın.Ertesi günü cuma idi.Sorgulayıp bu kitaplarda suç yoktur,diyerek beni serbest bıraktılar.

Akşam eve geldiğimde akrabalar gelmiş ve tepki göstererek bu kitapları okumasın,

diyorlardı.Ben içeri girince sustular.

****Sizin nazarınızda Adıyamanda , Türkiye ve Dünyada Risale-i Nur hareketi
Başlangıcından günümüze- nasıl görülüyor?***

Çığ gibi bir büyüme söz konusu.Biz önceden altı kişiydik,bunun dördü öldü,iki kişi kaldık.O zaman bir ders yerimiz bile yoktu.Kiraya tuttuğumuz yerin sahibi önce kirayı almadı,daha sonra yeri bize bağışladı,şimdi ise oraya dört katlı bir dersane kurduk.Önceden talebeler kalmak için geliyor alamıyorduk.Artık şimdi alabileceğiz.

****Üstadın 28 sene hapis yatması,19 defa zehirlenişi vs çileli hayatının sizde uyandırdığı
duygular nelerdir?***

Tam bir zulüm idi.Tek kelimeyle zulmetmişlerdir.Peygamberimizde buyurur:’Dünya mü’minin cehennemi,kâfirin cennetidir.’

Peygamberimiz de büyük cefalar çekmiş.Bütün mü’minler de derecelerine göre çekecekler.Üstad gibi büyük birisi çekmez mi,o da o büyük kabileye katılacaktır.

****Darbelerin açtığı yaraları nasıl değerlendiriyorsunuz?***

Darbeler hizmetleri hiç engelleyemedi.Fakat memlekete çok zararı oldu.Hizmetler yavaş da olsa büyüdü şimdi ise çığ gibi büyümektedir.

****Said Nursi hazretlerinin toplumun birlik ve kardeşliğinde oluşturduğu önemli hizmetler nelerdir?Bu yolda neler yapmış,neler kazandırmıştır?***

Müslümanları kardeş yapmıştır.En başta-Mü'minler kardeştir-âyetini Uhuvvet risalesiyle izah etmiştir.Ayrılıkları önlemiş,milleti toparlamış,yeni bir çığır açmıştır.

****Gençlere ve gelecek nesillere bu konuda nasıl bir mesaj verirsiniz?***

Gençler Risale-i Nura sarılsınlar..okusunlar..Allaha kul olsunlar..İslâmı yaşasınlar.

****Hiç rüyanızda Rasulullah ve Üstadı gördünüz mü?Nasıl?***

Peygamberimizi bir defa şöyle gördüm;

O zaman sakalım yoktu.Onu da rüyada sakalsız olarak gördüm.

Bunu birilerine söylediğimde,senin sakalın olmadığı için,bu sakala işarettir,dediler ve ben de sakal bıraktım.

-Üstadı birkaç kere gördüm.

Birisinde kendisi kapının önünde ayakta.Bizde kanepede oturuyorduk.

Üstad ziyaretine gelenlere 10-25 kuruş para verirmiş.Onu da ağabeyler bereket olsun diye keselerinin dibine dikerlermiş.

Bana da öyle bir para verdi...galiba sarı 25-likti.

Parayı ben alayım derken,orada bulunan bir kardeş kalkıp aldı.

Üstad bana-İslâmoğlu niye almadın?-dedi.

Üstadım kardeş aldı..ben ne diyeyim?

Üstad bana altın bir yüzük verdi..iki kaşlı idi.Bu yüzüğü parmağına tak,dedi.

Ben dedim ki;Üstadım bu çok olmuyor mu?Ben buna layık mıyım?

Dedi ki;-Kıyamete kadar bu sende kalacak,tak onu parmağına-,uyandım.

Bir diğeri ise;Dershanenin yapımına başladık.Ümitsiz beş kuruş paramız yok.Gece rüyamda gündüz hayalimde.şaşkıınız.

Rüyamda baktım,bir yerdeyim.Odanın ortasında bir delik var.Aşağıdan tuğla ve inşaat malzemesi veriyorlar.Kardeşlerde götürüyor.

Ben de alayım götüreyim,dedim.

Biri dedi ki;sen dur,sana Üstad verecek.Bir baktım ki,Üstad geldi,elinden tuğlayı aldım,o anda da elini öptüğümü zannediyorum.

Uyandım kendi kendime İnşallah Allah yardım edecek,dedim ve öylede oldu.

Üstadın tuğla vermesi inşaatı yapmaya işarettti.

SEYDİ İSLAMOĞLU

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazartesi, 27 Eylül 2010 17:31 -

MEHMET ÖZÇELİK/NUREDDİN GÜRSOY